Vid afröjningen af Wennerbergs-statyn

i Minneapolis den 24 juni 1915

Af Blocke.

Hell, Nordens sångargudar!
På Sveas folk se'n ner!
En man i edra skrudar
af malm tar plats hos er.
Hell er! Vår sång och saga
af svenska diktens färg
en skald till er ledsaga.
Hell, Gunnar Wennerberg!

Han gaf den svenska sången
odödlighetens ord.
Den blef ej hemma fången.
Den följde oss från Nord.
Om ock en svensk satt foten
på fjärran ökens sand,
hos Glunten fann han noten,
som tändt hans själ i brand.

Det blank till fest i Norden,
När han på lyran slog.
Dess eko svepte jorden,
och själfva Sorgen log.
Han sjöng om Söderns palmer,
om Nordens vána mó,
och skaldens Davidspsalmer
de föddes ej att dö.

När skaldens lif nått hösten,
då luttrades hans själ.
Förklarad tycktes rösten,
när han sjöng till farväl.
Då smektes harpans strängar
Med änglarena ljud
de unga Orfei Drängar
lofsjöngo Herren Gud.

Hans bild skall Minnet hafva
vid bäckens lätta spräng,
där evigt Minnehaha
ger oss sin vilda sång.
Kring pannan hans, den rena,
har Æran strött sin glans,
och Tacksamhet allena
vid hans fot lagt en krans.

Se, Nordens tärnor komma
som änglar i en kö,
och en hvar har en blomma
att framför skalden strö,
men nattens hulda tärna
där ofvan jordens berg
skall vaka som en stjärna
för skalden Wennerberg.

En engelsmans sympunkter.

(Ur "Idun").

För fredsvännen, med önskemålen förlagda inom rämärkena för allt hvad fredlig utveckling heter, har det varit svårt att särskildt falla i beundran för Tysklands nu uppenbarade förmåga att förstklassigt organisera äfven människoslakt i stor skala och att under detta ideal disciplinera in ända till sina humanister och tänkare — som det ju heter. Det har varit mer än svårt att fatta hänförelseorgierna, särskildt bland kvinnorna, inför en dock förtvifladt tung och sorglig sak. Och man får väl leta efter en mer beklämmande formulering än det famösa "stolz gaf ich ein theures Haupt fürs Vaterland" (Stolt gaf jog ett dyrt hufvud för fäderneslandet), att bäras å bröstet, synligt för alla, af mödrar, döttrar och hustrur, beröfvade sina käraste — låt vara att offret till fosterlandet gjordes utan ovärdig veklagan... Visst är, att för åtskilliga af dem, som i krigets glorifiering sett framför allt en tänkesättens förvildning, har det blifvit oundvikligt att i mera öfvervägande grad söka ansatserna till vederkvickelse, något af paus i larmet, hos det andra af de två kämpande germanfolken.

Inte så att inte i England förekommit lika osmakliga utslag af chauvinism som någon annan stans, eller att smädekampanjen i karrikatyr, vykort och dylikt, som i höstas inledde kriget på en del kanter, där skulle uteblifvit. Men bortse vi från dylika, de lägststående uttrycksmedel, som öfverallt äro precis desamma, skall man finna att engelsmannen af kultur, lika litet nu under kriget som dessförinnan, låtit sig fråntaga sin rätt att tänka oafhängigt och att säga sin tanke ut. Ingenstans så som i England — icke ens Frankrike undantaget — har kritiken mer ogenerat öppnat munnen, när det passat den. Framförallt allmänmänskliga sympunkter ha präglat det bästa af hvad från anglosachsiskt håll kommit fram, t. ex. i lärde mäns manifestationer, svar på proklamationer, broschyrer o. s. v., lämnande ett vackert vitthesbörd om soliditeten af engelsk princippåskådning. Det kan också vara skäl påminna om, att först af alla kom England, redan i september, midt i den första krigsyran, lugnt och klokt med den första organisationen, i hvars spets stodo högt aktade politici, i syfte att säkerställa framtidens fred på grundvalen af just de rättvisans riktlinjer, man sedan ifrigt följt, under den fredsaktion, som småningom öfverallt uppstått.

Det extremaste utslaget af engelskt lynnes jämvikt torde emellertid vara att finna i författaren Bernhard Shaw's nu äfven på svenska utkomna lilla bok, Sundt förnuft om kriget. Boken bär i åtskilligt oppositionens prägel, och säkert har också mycket opponerats emot den i hemlandet, trots allt — hur skulle det inte också, hvar det vara månde, opponeras där rätt och slätt "sundt förnuft" för talan?! Åt oss andra skapar den i alla händelser ett tillfälle att uppskatta det frisinne i ordets bästa och egentliga mening, som nationellt måste ligga till grund för ett dylikt verk, samt, ej mindre, den tolerans från högsta håll, hvilket gjort sig gällande inför framträdandet af så beska sanningar, som dem Shaw stundom består.

Nu några ord om boken, hvilken med behållning kan läsas af hvem som hälst, oafsedt politisk öfvertygelse eller partitagande i krigsfrågan, ja, t. o. m. af dem, som fortfarande lyckas känna sig "verkligt neutrala."

"Nu är tiden inne", börjar Shaw, "att taga mod till sig och börja tala och skrifva sansadt om kriget." Den första feberh. krigslusten liksom krigsfasan, ha hunnit sätta sig, man står inför ett fullbordadt faktum och har att fråga sig, hvad det väl till sist egentligen är frågan om? För den stora massan af engelska folket, fastslår Shaw, ger det bara ett svar, det enda svar, som kunde göra kriget populärt: Vi ha att krossa den preussiska imperialismen, och militarismen, denna fara för allt hvad Europa är, denna hänsynslösa maktskräflare, som inte drar i betänkande att begå hvilken ogärning som hälst, för att få sin, som det så idylliskt heter, "plats i solen" — med andra ord för att sätta alla andra i skuggan. Och därmed punkt.

Stopp där, säger Shaw: inte alldeles punkt med samma! Inte tal om, att icke också han skulle mena, att den preussiska militarismen innebure en fara, eller att han ej skulle afsky den så hjärtligt som någon. Men innan vi rättfärdigt slå oss för våra bröst, tillägger han, så låt oss fråga oss, om vi inte själfva ha en hel del ganska oförfalskade militarister, junkrar och preussare hemma i England också? Vi äro minsann inga änglar, vi häller, och vi ha obesvärat allierat oss med en stat, Ryssland, hvars tsarism just inte har vidare rent samvete, när frågan om rättvisa och civiliserade fasoner kommer på tal! Nej, här stå helt enkelt militarister (krigsanatörer) mot militarister, det är sanningen, och det gäller dem emellan hvem af herrarne, som skall få topprida den andra. För detta är det miljoner människor satts i rörelse, delvis, hvar för sig, eldade af de ädlaste motiv; för detta lida i närvarande stund folken, som för ett halft år sedan ingenting anade och ingenting fingo ana. Militaristen som begrepp är den, som öfverallt i de senaste årtiondenas Europa suttit i högsätet, hans anda har förgiftat folkens lif, det är han, som hviskat med diplomaternas tungor, det är han, som ensam varit elegant, på modet och passande. Och nu skördas skörden af hans sådd — i blod, tårar och oförskriflig förstörelse. Kort sagdt, vi som gjort till vår utan tvifvel mycket hälsosamma uppgift att krossa barbariets makt inom Tyskland och därmed — mena vi — i Europa, vi ha inte själfva mer än andra varit obesmittade af barbariets krafta.

Det faller af sig själft att ofvanstående framställning är gjord i ytterligaste förkortning. Shaw går igenom krigets förhistoria, kapprustningarna ända sedan 1871, han nagelfar de diplomatiska förhandlingarna från i juli 1914 och menar, att kriget verkligen kunnat undgås, om England genast visat sin "pansrade näfve" och öppet sagdt ifrån att det slöt sig till sina allierade, ifall Tyskland började krig. Inför ett dylikt bestämdt hot menar han, att centralmakterna skulle dragit sig, liksom Tyskland drog sig inför liknande hot vid Agadir, och att man kanske verkligen kunde fått en konferens till stånd i Serbien-frågan. Till en dylik aktion uppmanades sir Edward Grey enträget af Sasonov (Ryssland), såsom framgår af den publicerade notväxlingen. Sasonov har därmed tyckts företräda en realare fredsvilja än någon af de andra. Men England tvekar, vill inte ut med språket, tills det är för sent och branden redan är kastad i spånhögen. Att det sedan icke med lugn kunde se Tyskland krossa Belgien och gå fram till Kanalen, förvånar ingen förnuftig människa. Hvad som skulle gjorts, skulle gjorts tidigare.

Och hvar ligger nu felet?

Shaw tvekar ej om hvart han skall peka: i hemlighetsmakeriet, i folkens hållande utanför allt väsentligt, tills det onda är skett, hvarefter man alltid kan servera vackra paroller och förmå den lurade parten att kasta af sin naturliga, inneboende fredsvilja — lika gifven hos tysk som ryss, engelsman som fransman — och af full öfvertygelse, ärligt, hederligt börja hata, rasa och slåss. I detta, att nationernas öden skola afgöras och så länge ha afgjorts af ett ringa fåtal, af militarister och räkenskapsmästare, i detta ser Shaw roten och upphofvet till hela eländet. Pressen ger han icke häller för goda betyg. Vi tillåta icke en man, säger han, att fylla våra tänder utan att han har intyg på sin kvalifikation för en dylik uppgift; men väl tillåta vi hvem som hälst, om än aldrig så fattig (alltså möjlig att korrumpera), okunnig och idiotisk, att fylla vår hjärna, utan att ens göra oss besväret att fråga efter hans namn! Hvilken hetsning som hälst är möjlig eller tillåten. Som ett offer för pressen i så måtto föll t. ex. Jaurès, "den störste statsman hans land frambragt sedan Mirabeau", och i hvarje fall en man, som varit af oersättligt värde i den en gång stundande fredskongressen.

På tal om fredsslutet är det Shaw kommer till sina afgörande slutsatser. Om detta krig, hvilket England förklarat sig föra "för att det skall bli det sista", verkligen också kan få så bli, beror gifvetvis på sagda fredsslutets karaktär. Shaw hör ej till dem som ropa på fred nu, strax, till hvarje pris. Hur bittert obyggligt det hela än är, förklarar han, att kriget måste skötas med all kraft, när det nu en gång brutit ut, så att det icke får bli ett fiasko för den anglo-franska förbindelsen, af hvilken ensam fredsslutets läggning måste komma att bero, om det skall bli till gagn. Ett Tyskland, slaget af den ännu värre militaristiska autokratien Ryssland, vore ingen vinst; Ryssland som förste segrare i kampen vore en ren olycka. Allenast engelsk-fransk liberalism skall förstå att häfda människovärdiga framtidsideal, för hvilka Shaw ingalunda därför menar att det tyska folket skulle vara främmande. "Vi och Frankrike", skrifver han, "måste umgås med Tyskland äfven efter detta krig, och ju förr vi besluta oss att göra det som gentleman, dess bättre." Mot det ryska folket som sådant, mot den ryska folksjälens vackra yttringar har Shaw naturligtvis ingen invändning. — Tvärtom. Men Ryssland, betraktadt som stat, har ännu långt till den grad af civilisation erforderlig att ställa det i rang med dess allierade. Hellre må därför dessa förstå att räcka Tyskland handen, sedan de väl slagit ner systemet "Potsdam", i dess ursprungsland först, i hela världen därmed. Ty freden i världen beror af en fred på afgörande villkor och förblifvande grund mellan Frankrike, England och Tyskland.

"Vi måste använda kriget", afslutar Shaw bl. a., "till att ge nådestöten åt medeltidsdiplomati, medeltidsautokrati —. Vi måste låta dess utgång öfvertyga världen om att demokratien är oöfvervinnelig och militarismen ett rostigt svärd, som brister i handen." Det är helt enkelt nytt vin, som måste tappas på de gamla flaskorna. Det är själfva idén om krig såsom en i det hela ganska lofvärd institution — att inte tala om som en samlande paroll! — hvilken måste bort. Det r anvettet, som måste knäckas me s ndt förnuft.

Sådan ä n i största korthet af Shaw ga, kvicka och låt mig tillägga lättlästa vädjan till sina ch till nvarende person i Europa lust att bilda sig ett omdöme. Bla akfstyckena till krigets historia, alla utmärkta utredningar eller principiella afhandlingar, till och med alla förträffliga stridsskrifter, hvilka den intresserade naturligtvis i dessa dagar tager del af, bildar Shaws bok ett särskildt nöjsamt intermezzo — och till inte ringa nytta.

Marika Stjernstedt.

RENGÖRING AF EN BRUNN.

Humoresk af Hasse Z.

Min hustru tappade en karaff i den brunn, som tillhör det sommarställe, där vi bo. Karaffen sjönk och min hustru kom och sade:

— Jag tappade karaffen! O, hvad jag är olycklig!

Jag blef genast mycket vred, ty karaffen kostade 50 öre och en man bör alltid hålla på ordentlighet.

— Har du någonsin sett mig tappa en karaff? Eller något annat? Nej! Jag tappar aldrig något. Men nu går jag och tar upp karaffen.

Jag gick till brunen. Jag tog en lång stång och stack ned den i brunnen. Den nådde icke botten. Jag tog en annan stång och band fast vid första stången. Jag nådde botten. Jag rörde i vattnet tills vattnet blef en tjock lervälling. Jag gick därpå upp på verandan och hvilade mig. Majorens piga, som bor bredvid, kom ner till brunnen.

— Hvarför ser vattnet ut som en lervälling? sade majorens piga, som bor bredvid.

— Det är därför att min hustru tappat en karaff i brunnen, svarade jag.

Majorens piga sprang då upp och skrek till majoren:

— Nu har dom kastat karaffer i brunnen så att vattnet ser ut som en lervälling.

Majoren gick då ut på gården och skrek till hela sin familj:

— Ingen får dricka ur brunnen. Publicistens hustru har förgiftat vattnet.

Jag tog då på mina hvita kläder, tog en hink i handen och gick ned och öste ut allt vattnet ur brunnen. Brunnen var 10 meter djup och rymde 200 hinkar. Jag hällde allt vattnet öfver majorens jordgubbsland och stal sedan en stege från grosshandlarens villa. Jag klättrade sedan ned i brunnen och tog upp karaffen. Jag tog också upp en yxa, två strumpeband, en kofot, en kalffot, en hårfläta, ett klänningslif samt ett munspel. Jag lade allt sammans i hinken och gick upp å verandan för att hvila mig.

Efter en stund kom majorens piga som bor bredvid, ned till brunnen. Hon slängde ned en hink i brunnen och halade upp hinken. Den var tom.

— O, du min skapare, sade majorens piga, som bor bredvid, hvarför finns det intet vatten i brunnen?

— Det är därför att jag tagit upp karaffen som min hustru tappade, ropade jag.

Då sprang majorens piga upp och skrek till majoren:

— Nu har dom tagit upp karaffen, så nu är vattnet slut, så nu står man där!

Majoren gick ut på gården och skrek till hela sin familj:

— Nu kan ingen taga vatten ur brunnen, ty publicisten har öst ur allt vattnet. Hvarpå majoren telefonerade till väg- och vattenbyggnadskåren, till länsmannen, till landshöfdingen i länet.

Vi ha ännu inte något vatten i brunnen. Majorens piga har flyttat och majoren har telefonerat till Svea hofrätt och hans excellens statsministern. Själf tar jag saken ganska lugnt, ty jag dricker vichyvatten, hvilket ju är ganska godt.

Från nykterhetsfältet.

(Denna afdelning redigeras af O. L. Holmgren, 418 Sinclair st., Winnipeg, och alla för saken intresserade torde hänvända sig till honom.)

FATTA MOD!

Brodér, när som dina strider
hårda blifva och du ser
huru uti mörka tider,
solen knappast ljus dig ger —
när du ser att dryckenskapen
frodas, trots din trägna id,
— lägg ej därför dina vapen
ned och sluta ej din strid! —

Endast den, som feghet äger
lägger sina vapen ned!
Nej, slå ej så hastigt läger
utan följ du kämpens sed: —
när du ser att striden bådar
till att blifva allvarsam,
när du fiend'hopen skådar,
— med fördubbladt mod gå fram!

Och när fiendernas snaror
städse läggas för din fot.
Och när afgrundsdjupa faror
möta dig med djäfvulskt hot,
rygga då ej fegt tillbaka,
visa att du män'ska är,
— lär dig offra och försaka
du i bröstet känslor när.

Känslor för det rena, sanna,
känslor för vår arma värld,
därför bör du dig bemanna,
— minns att modet är ditt svärd!
Fatta därför mod, och kämpa
tappert emot frästaren,
för att rusets lågor dämpa,
släktet bringa räddning än!

Fatta mod, ty tiden ilar,
liksom moln på himmelen,
snart du uti mullen hvilar
— skattar åt förgängelsen.
Fatta därför mod, o, tärna,
yngling, man med segerhopp.
Och låt målet, likt en stjärna
städse lysa på ditt lopp!

Fatta mod! när tviflet bryter
hoppets bilder i din själ!
Och när kraften, viljan tryter,
fatta mod, bered dig väl!
Gif ej tappt om målet svinner
bort för mörkret, strid, likväl,
strid, tills du det åter hinner
och står åter för din själ.

Och när målet rena höga,
långt aflägset lyser klart
och blir synligt för ditt öga,
— när du tror att segern snart
skall bli vår, så hör, jag minner
dig, glöm dock ej striden bort,
innan du det vet försvinner
målet kanske inom kort.

Fatta mod! Låt våra röster
ljuda högt: — Se frästarn flyr!
Ty, se, redan uti öster
ljusets morgon fagert gryr.
Dock!—Fly ej bort från stridens bana
förrän segerviss du är,
förr'n rusdrycksförbud vår fana
såsom segertecken bär! —

Thord Björke.

(Skand. Good-Temp.)

FRÅN PORT ARTHUR OCH FORT WILLIAM.

Den sedan flera månader tillbaka påtänkta missionsveckan inom våra goodtemplarloger har nu afhållits och jag tager mig friheten att med redaktionens vänliga tillåtelse göra några reflektioner öfver det arbete som förehafts och de resultat som därigenom vunnits. Då denna missionsvecka bestämdes under förutsättning att O.S.L. br. Axel Carlson från Winnipeg skulle vara den på hvilken vi skulle vänta oss den effektive ledaren och vapnet i vårt företag och vi blefvo i dessa våra förhoppningar ej häller besvikna, ty br. Carlson visade sig vara just rätta mannen som förstod att bevisa människovärdets oafvisliga kraf på ett sundt och moraliskt lefnadssätt inprägla ett behof af bättre och ädlare nöjen som i materiellt och intellektuellt hänseende lyfter människan närmare och närmare det ideal som bör vara vårt slutmål. Det är ingen lätt sak i dessa bistra tider att kunna ingjuta en öfvertygelse om broderskapets sammanbindande länk. Kriget med alla sina följder fostrar och alstrar nya förhållanden och idéer. Den dagliga kampen för tillvaron ställes under en helt annan förutsättning än vid krigets början. Dessa städer som förut gaf arbete åt tusentals skandinaver sysselsätta nu endast ett fåtal och många af dessa hafva ett ostadigt arbete med låg betalning; att detta skapar missmod och ovilja för allt föreningslif torde vara onödigt att påpeka. Tager man därtill i betraktande de olika grupper och organisationer som dessa få individer nu äro fördelade på och sedan tänker sig in i skandinavernas vanliga arbetsmetoder, där split och småaktigheter så gärna medfölja, så blifva dessa städers föreningslif alls inte något mönster i dessa vagar.

Br. Carlson höll bland andra föredrag öfver ämnet "Har goodtemplarrörelsen och arbetarrörelsen något gemensamt?" Här gjorde kanhända talaren sitt mästerverk ibland oss, framhållande den klassmedvetna arbetarens plikt och skyldighet, att arbeta för ett allmänt rusdrycksförbud, äfvensom goodtemplarrörelsens deltagande i klasskampen, påpekande dessa organisationers behof af hvarandra, huru den ena icke kunde undvara den andra. Detta föredrag, som belönades med kraftiga applåder, föranledde till en längre diskussion hvari tillfälle gafs åt olika föreningsmedlemmar att säga hvarandra en del väl behöfliga sanningar, som jag är förvissad om skall värka välgörande för de respektiva föreningar som dessa tillhöra. Sedan man ytterligare betonat behofvet af samarbete och beslutat sig för tillsättande af komitéer från de olika föreningarna för sakens nöjsamma utredning, skiljdes vi åt med känslan af att kommit ett steg närmare broderskapet och förbrödringens stora mål. Goodtemplarordens arbete, sådant som det under närvarande förhållande bedrifves, går säkerligen ofta i skef riktning och då man tager i betraktande att litet eller i flesta fall ingen undervisning i logearbete delgifvits, kan man icke förundra sig öfver att det gått som det gjort. Ett arbete må vara aldrig så ädelt och dess ändamål det bästa tänkbara, men därföre finnes ingen garanti för att inga oriktigheter kan inkomma. Uppväxt som br. Carlson är inom goodtemplarorden är han en man skapad af orden och har förmågan att med öfvertygelsens makt klargöra ordens arbeten och tillvägagångssätt samt gifva de loger som han besöker fullkomliga insikter i logearbetets bedrifvande.

Vi höllo under denna vecka fyra logemöten hvarvid orden ökades med trétton nya medlemmar och vi äro förvissade om att dessa i sin tur skola fördubbla detta antal. Såsom afslutning på denna missionsvecka hade vi en gemensam aftonunderhållning, hvarvid br. Carlson underhöll med sina genomroliga historier och vår vänner norrmännen gåfvo oss flera utmärkta sånger. Dessutom bidrogo flera andra å det goda programmet. Denna aftonunderhållning var ganska talrikt besökt och vi hoppas att den skall bidraga till många nya mediemmars vinnande.

Broderligen,

O. J.

SKÄMTLYNNE.

— Men hvarför vill du, att vår dotter skall giffa sig med en man, som hon inte tycker om? Du gifte dig ju af kärlek, inte sant?

— Ja, men därför behöfver icke mitt barn begå samma misstag.

Själfmedvetenhet. I engelska armén finnes en öfverste, som ännu icke skaffat sig någon vidare berömdhet, men som är öfvertygad om sin egen förmåga och brukar tala om alla de stora saker, han kommer att uträtta, då han först kommer till fronten. Hans kamrater äro dock icke fullt så öfvertygade om, att han är så angelägen att komma med i elden, och de kommo därför en dag öfverens att drifva litet med honom. En af dem rusade därför in till honom och utropade:

— Har du redan blifvit underrättad? Du har fått order att omedelbart afresa till fronten!

öfversten sprang upp.

— Store himmel; utropade han. Har French stupat?

•

Tvetydigt. Kunden: — Jag har ingen växel på mig i dag. Kan jag få kredit för ett frimärke till i morgon?

Butiksinnehafvaren: — Naturligtvis, herr Pettersson.

— Men om jag skulle gå och dö eller — —

— Tala icke om det, herr Pettersson; förlusten vore ju så obetydlig.

•

Frun: — Men hvarför vill Greta lämna oss. Hvad har händt? Ha vi icke alltid behandlat Greta som en medlem af familjen?

Greta: — Jo, frun, men nu står jag icke ut med det längre.

•

I gasken. Anderström, Petterkvist och Lundblom ha varit ute och suddat och vandra hemåt i samlad, men mycket vinglig trupp. Omsider nå de Petterkvists bostad och slå larm på porten. Ett fönster slås upp, och en gäll och ovänlig kvinnoröst frågar hvad som står på.

Lundblom talar och säger: — Ursä-säkta. Är de här herr Pe-Petterkvist bor?

Svaret är argt, men jakande.

— Då ä de väl fru Kvi-Kvitterpest, som har den ä-ran att tala?

Svaret blir ännu argare, men inte absolut nekande.

— Söta, lilla fru Kvi-Kvitterkvist, var så innerligen snäll och kom ner och let ut Petterkvist bland oss, så vi andra ka-kan få fortsätta hem.

•

Hjärtesuck. Den gamle torparen: — Ho ä då konsti, den sola! Om kvällen så sågar ho å sågar å kan allri gå ner, å öm mörran ho ätter en som en smällpisk!

•

Hon: — John, jag önskar, du ville skaffa mig en automobil.

Han: — Men, min älskling, jag har ju sagt dig, att vi måste spara.

Hon: — Ja, just därför. Tänk så mycket spårvagnspengar jag då kunde spara in!

TANDLÄKARE
DR. FRANK HUGHES
(Förut i Galt, Ont.)
Suite 10 & 11 Credit Fencier Bldg.
Telefon 2287 Edmonton, Alta.

ROBERTSON, MACDONALD & WINKLER
Harry H. Robertson, J. M. Macdonald, Gordon E. Winkler.
Telefoner 1810, 1822.
ADVOKATER, JURIDISKA OMBUD, NOTARIER ETC.
PÄNGAR ATT LÅNA.
Bank of British North America Bldg. Edmonton, Alta.

JACKSON BROS.
Juvelerare och diamanthandlare.
9962 Jasper Ave., E., Edmonton, Alta.
Telefon 1747.
Klockor, slipadt glas, porslin, silfversaker, konstnärliga artiklar, skrifmaterialier etc. Giftermålslicense utfärdas.
Speciell uppmärksamhet gifvas postorderkunder. Ur- och juvelreparation

Vi sälja alla sorters
FÄRSK FISK
Orders från landsbygden gifvas speciell uppmärksamhet.
SCANDINAVIAN FISH CO.
101 City Market. Stånd 3.
Edmonton, Alta.

DR. J. J. McDONELL
LÄKARE.
Speciell uppmärksamhet gifvas patienter utanför staden.
720 First street, Edmonton, Alta.

HUFVUDVÄRK orsakas af ansträngning af ögonen. Lämpliga glasögon borttager ansträngningen och förebygger hufvudvärk. Konsultera
MRS. C. J. MEADOWS
OPTOMETRIST
10232 Jasper Avenue, Edmonton, Alta.

MALCOLM M. CHARLESON
ADVOKAT.
Dominion Bldg., Edmonton, Alta.
Telefon 9207.
Det Kungl. norska vice konsulatet för Alberta.

Victoria tea
Rik kvalitet
Ceylon blandning
Speciella priser:
3 lb. burk $1.10
10 lb. busk $1.75
5 lb. busk $3.50
Fint kaffe, oöfverträffad valuta
30c., 35c., 45c. per lb.
Speciellt 3 lb. $1.00
Potters trädgårdsutsäde
2 paket, 5c.
Mjöl, torkad frukt och specerier till de lägsta priser.
Postorder gifvas speciell uppmärksamhet.
HENRY WILSON,
Queens Ave., - Edmonton.

Det betalar sig att handla med
DET SKANDINAVISKA APOTEKET
Recept expedieras snabbt.
THE EAGLE PHARMACY
Hörn. Jasper Ave. och Rice St., Edmonton, Alta.
Speciell uppmärksamhet gifvas postorder.

HEMPHILLS AMERICA'S LEADING TRADE SCHOOLS
Hufvudkontor: 643 Main Street, Winnipeg.
Jitney, Jitney, Jitney; hundratals män önskas i vår för att operera och reparera Jitneyvagnar, bäst betalda yrke i staden, endast två veckor kräfvas för att lära i vår speciella jitneyklass, vårt fria arbetsförmedlingskontor skall hjälpa eder att välja en plats eller erhålla en jitney på aktier.
Gas-Tracter klassen bildas nu för att blifva färdig för sommararbetet, stor efterfrågan på Tractorförare till från $5.00 till $8.00 per dag; som hundratals gått ut i kriget och på grund af det höga hvetepriset, komma alla Traction engines att arbeta på öfvertid i sommar. Den enda praktiska automobil- och gastractorskolan i Winnipeg.
Lär barberaryrket i Hemphills, Canadas äldsta och största barberarskola. Löner betalas under det ni lär, speciellt låga priser och platser garanteras till 25 studenter, som intrada; vi hafva mera fri praktik och anställa flera lärare än alla s. k. barberarskolor i Winnipeg.
Vi undervisa äfven i tråd- och trådlös telegrafi och skötande af rörliga bilder; våra studenter kunna gå öfver från ett yrke till ett annat utan extra afgift. Skrif eller besök och erhåll vår vackra fria katalog.
HEMPHILLS BARBER COLLEGES OCH YRKESSKOLOR,
Hufvudkontor: 643 Main st., Winnipeg. Afdelningskontor i Regina, Sask.

Män! Rådfråga Dr. Leigh Co.,
den gamla pålitliga svenska läkareanstalten för skicklig och samvetsgrann läkarehjälp, och experimentera icke med patentmediciner, profbehandlingar eller elektriska bälten. Dr. Leigh har gjort privata, nervösa och kroniska sjukdomar till specialitet och har under sin 20-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dess sjukdomar, af hvilka många kroniska fall af andra läkare förklarats hopplösa.
Unga Män! Förlora aldrig hoppet om att återvinna Er förlorade hälsa och mannakraft, ty vi kunna bota Eder. Sjukdomar i systemet, förorsakade genom ungdomligt oförstånd och synder, såsom nervositet, hjärtklappning, smärtor i ryggen, förlust af lifskraft, matthet, hufvudvärk, sömnlöshet, dålig matsmältning och liknande lidanden botas fort och billigt i djupaste hemlighet genom de nyaste och mest pålitliga metoder.
Dr. L. K. Leigh, ligt, att alla kunna Rådfrågning.
Njur- och blåssjukdomar, blod- och hudsjukdomar, bröst- och magåkommor, nervös svaghet, striktur, åderbråck, snart sagdt alla sjukdomar hos män, behandlas och botas enligt snabba, säkra och vetenskapliga metoder. Ni kan lita på ärlig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt, och vårt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af vår hjälp. Absolut tystlåtenhet garanteras. personligen, genom bref eller fråglista, är alldeles kostnadsfritt.
Värdefull Rådgifvare Fritt
"GODA RÅD," den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, ungdomssynder och deras följder samt lifvets hemligheter och äktenskapet etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, sändes alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag till alla, som insända namn och adress till
DR. L. K. LEIGH, 177 No, State Street, B 14, Chicago, Ill.

FARMARE OCH TRÖSKARE
Vi specialisera i allmän maskinreparation.
Sänd in edra maskiner, som behöfva repareras tidigt och spar pängar.
THE BRANDON MACHINE & IMPT. WKS.

Köp tändstickor som ni skulle köpa andra hushållssaker — med ett öga för full valuta.
Då ni köper EDDY'S tändstickor, erhåller ni en generöst fylld ask med säkert ljus.
Efterfråga
EDDY'S "SILENT PARLOR"
Tändstickor.

En kärkommen hälsning till
GAMLA LANDET
kan ni sända edra släktingar och vänner i Sverige genom att för dem prenumerera på Svenska Canada-Tidningen, som till Sverige kostar endast $2.00 om året.
Ni kan vara förvissad om, att edra kära därhemma skola glädja sig öfver denna lilla uppmärksamhet från eder sida. De skola med största inträsse taga del af allt, som rör det land, där ni bor och förtjänar edert uppehälle. De skola äfven finna nöje i den utvalda läsning, som Svenska Canada-Tidningen bjuder sina prenumerantef.
DRÖJ ICKE! Insänd $2.00 idag, så skola vi ombesörja, att någon af edra släktingar eller vänner regelbundet får en hälsning från eder i form af Svenska Canada-Tidningen.
Uppgif namn och adress tydligt!
Svenska Canada-Tidningen
325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG, MAN.

D. GEORGE
Diskar, skåp, stolar och alla slags kontors- och hemmöbler repareras. Förändringar i mellanväggar i kontor eller hem utföras. — Möbler packas för skeppning.
Tel. Sher. 2733
Möbler repareras, sättas retting i och uppstoppas. Fransk polering och "hardwood finishing". 369 Sherbrooke St. Winnipeg.